

Odlazak jednog od najboljih hrvatskih boksača

TOMISLAV KRIZMANIĆ BIO JE JEDAN OD NAJBOLJIH HRVATSKIH BOKSAČA KOJI JE NASTUPAO POLOVICOM PROŠLOG STOLJEĆA

Piše **Miroslav Šarić**

U Zagrebu je 24. studenoga 2005. umro Tomislav Krizmanić, jedan od najboljih hrvatskih boksača koji je nastupao polovicom prošlog stoljeća.

Prije njega najbolji teškaši u Hrvatskoj bili su Emil Krleža i Ivan Hladni. Prije nego što se ustalio u teškoj kategoriji, nastupao je u gotovo svim težinskim kategorijama. Prvi veći uspjeh ostvario je na Prvenstvu Hrvatske 1949. godine. Pred velikim brojem gledatelja u pulskoj Areni borio se s iskusnim Ninom Guidicijem, Ivanom Hladnim i Arturom Marsijem. Prvoga je pobijedio tehničkim nokautom, svoga trenera Hladnog na bodove, a u finalu je na opće iznenađenje nokautirao Marsija. Slično iznenađenje priredio je u finalu Prvenstva Jugoslavije 1951. godine, kada je favoriziranog Ljubivoja Mićovića devet puta rušio na pod. Jednu od svojih najblistavijih pobjeda postigao je 25. travnja 1952. u susretu gradskih reprezentacija Zagreba i Stockholma. Na bodove je pobijedio Ingemara Johansona, kasnije profesionalnog prvaka svijeta (1959. - 1960.).

Tomislav Krizmanić rođen je u Bosanskom Petrovcu 28. veljače 1929. godine. S roditeljima se 1935. doselio u Zagreb, a 1943. godine počeo se baviti boksom u *BK Radnik*, gdje mu je trener bio Amerikanac Jimmy Lyggett.

Nastupao je za reprezentaciju Zagreba, Hrvatske i Jugoslavije. Seniorsko prvenstvo Hrvatske osvojio je sedam puta (1949., 1953., 1954., 1955., 1956., 1959. i 1960. godine), a prvenstvo Jugoslavije četiri puta (1951. - 1954.). Za boksačku reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 14 puta, ubilježivši 12 pobjeda, jedan neriješeni rezultat i samo jedan poraz.

Na Europskom prvenstvu 1953. godine osvojio je brončanu medalju u teškoj kategoriji. Nastupio je i na Olimpijskim igrama 1952. i na EP-u 1955. godine. Nakon toga sve do 1959. nastupao je samo za svoj klub, *Metalac*. U svim tim dvobojima je pobijedio. Ukupno je imao 49 međunarod-

dnih borbi s boksačima iz 42 zemlje. Šesnaest je mečeva dobio nokautom, šest tehničkim nokautom, 20 na bodove, neodlučeno je boksaio četiri puta, a izgubio je tri borbe.

Popularnost boksa u Zagrebu u to vrijeme izvanredno je opisao Zvonimir Bušić u knjizi *Šampioni hrvatskog i svjetskog boksa*, str. 246.

"Više od 3000 gledatelja okupilo se 13. prosinca 1953.

godine u novoj dvorani Zagrebačkog velesajma na proslavi 10. obljetnice nastupanja u ringu Tomislava Krizmanića. U programu su nastupili jedan Belgijac, četiri Austrijanca i gotovo najbolji boksači Jugoslavije. Uz Krizmanića proslavljali su i Zlatko Hrbić 15 godina aktivnog rada u boks i Stjepan Tisanić petu obljetnicu i stoti suret u ringu. Susret Krizmanića i Marsilla bio je u centru pozornosti. Svi su s nestrpljenjem čekali posljednju borbu, jer je to bio 'šlag' večeri. Kad su boksači izašli na ring, gledatelji su obojicu burno pozdravili. Prvo kolo prošlo je u odmjeravanju snaga. Marsille je odličan tehničar i neobično brz. Ima precizan i jak udarac. Krizmanić je kraj njega izgledao malen i polagan. Ipak, suci su u tom prvom kolu dali malu prednost Krizmaniću. U drugom kolu prešlo se na djelo. Krizmanić je navaljivao i sve češće dije-

lio snažne udarce. Marsille uzvraća i Tomo dobiva tri 'čista' udarca u lice, ali to je sve. Krizmanić udara sve jače, u seriji i gotovo svi udarcu pogadaju. Ta je runda jednoglasno pripala Krizmaniću. U posljednjem trećem kolu Krizmanić želi čistu pobjedu i stalno je u napadu. Od jednog snažnog udarca Marsille se našao na podu, ali se diže i nastavlja borbu. Krizmanić je osjetio da dolazi njegov trenutak i udarci pljušte. Marsille je gotov. Tisuće gledalaca očekuju pad Belgijanaca koji je 'grog', ali sudac Nagy pravilno zaustavlja borbu, spašava Marsilla od nokauta i proglašava Krizmanića pobjednikom tehničkim nokautom".